

[Lilli Gyldenkilde]

med det. Så den del af det synes jeg i hvert fald at man skulle have givet os, om ikke man kunne give os mere. Men det er der så ikke noget at gøre ved.

Jeg går ud fra, at betragtningen om, at det er uanstændigt at komme med et forslag, må skyldes, at det er et fremskredent tidspunkt, og at vi har været i debat her i salen, siden klokken var 13, for jeg kan ikke forestille mig, at det er ment sådan, som jeg i første omgang opfattede det.

Jeg synes, at vi skal arbejde videre med dette. Det kan godt være, at der skal nogle ændringer til i forbindelse med dette forslag, og jeg har ikke spor imod, at vi foretager dem, bare der bliver foretaget noget på området.

Jeg vil godt sige til den socialdemokratiske ordfører, som jeg skylder stor tak for indlægget, at jeg også har været ude for, at nogle har sagt til mig: Hvorfor har du – undskyld, hr. formand . . . hvorfor er dette lavet kun for kvinder og ikke også for mænd, for vi trænger da også til sådan nogle forløb for mænd?

Ja, jeg er enig, vi trænger også til sådan nogle forløb for mænd, men vi må begynde et sted, og det er altså stadig væk sådan, at 62 pct. af arbejdsløsheden bæres af kvinder, og derfor har jeg altså lavet forslaget foreløbig for kvinder. Der er så mange andre uddannelser, som – jeg vil ikke sige, at de er forbeholdt mænd, men de bliver det på en eller anden måde, sådan er det traditionelt.

Det er mest mændene, som går på specialarbejderskolerne, og det er jo mest dér, alt dette omkring de arbejdsløse foregår. Jeg ville tro, at hvis vi lavede en oversigt over, hvor mange der er i forskellige former for uddannelsesforløb, så ville vi se, at der er rigtig mange mænd på specialarbejderskolerne. Det er godt, og det er rigtig og vigtigt, og det skal de også blive ved med, men jeg synes, at der mangler noget for kvinder.

Det er altså baggrunden for, at jeg har valgt, at dette skulle være specielt for kvinder. Men skulle det hjælpe på at få forslaget igennem, jamen så lad os da snakke om det. Vi finder en eller anden model, så vi får delt det op, så det er til at have med at gøre, for jeg synes ikke, det skal skille os ad. Jeg mener, der bør laves en særindsats for kvinder, men lad os snakke om det.

Jeg vil også godt lige sige – det er fru Charlotte Antonsen fra Venstre, der inspirerer mig til

det – om UTB-forløbene, som jeg også har gjort bemærkninger om i forslaget, at når jeg har kritiseret dem, så er det ikke for at få dem afskaffet. De har for norges vedkommende virket, og det har især været for de ikkefagligt uddannede, dem med slet ingen uddannelse. Det er dér, de har virket med daghøjskoleophold osv., som man jo også indbygger i disse UTB-tilbud. De har virket, sådan at nogle kvinder, som er, hvad skal vi sige, modne, 40-45 år, har fået blod på tanden og er gået ind i det og har haft glæde af det.

Nogle af dem har fået arbejde bagefter, men ikke alle. Men jeg vil godt advare imod, at man giver sig til at beregne på UTB ud fra, hvor mange der kommer i beskæftigelse bagefter, og hvis man ikke kan se en beskæftigelseseffekt, så afskaffer man dem. Det vil jeg godt advare imod, for hvis vi brugte den beregningsfaktor på alle uddannelser, så skulle man nu om dage nærmest slet ingen uddannelser have – for nu at sætte sagen på spidsen. Der er ikke mange områder, hvor vi kan sige, at her er der bestemt arbejde til de uddannede, så såre de er færdige med deres uddannelse. Så det vil jeg advare imod at man bruger som parameter her.

Jeg synes i øvrigt, der er grund til at diskutere UTB-forligene. Jeg synes, der er grund til at kritisere dem, men jeg synes bestemt ikke, der er nogen grund til, at man skal afskaffe muligheden for, at arbejdsløse får uddannelse. Om UTB skal have det samme indhold, som de har nu, ved jeg ikke præcis, for det er min opfattelse, at vi er nået dertil, hvor det begynder at fungere så småt, og så er perioden for, hvor længe de skal eksistere, ved at udløbe. Det er lidt problematisk, hvis vi laver disse forløb alt for korte.

Dette forslag er faktisk tænkt ind i hele den debat om en ny UTB, som jeg ved vi skal have. Det behøver vel ikke kun at være sådan, at man siger: UTB-forløbene er på 13 uger eller – for at få det gjort bedre – måske lidt længere. Man må vel kunne dele det op og sige: Vi kan godt lave nogle årskurser, og vi kan godt lave nogle mindre forløb. Vi må tilpasse det de mennesker, der skal ind på ordningerne. Jeg tror, det ville være godt, hvis vi begyndte at gøre det frem for at lave dem alt for båseopdelte, for det kommer der ikke ret meget ud af.

Jeg skal slutte med at takke for sympatien og gøre opmærksom på, at der står jo i forslaget, at